

Tentamen medicum inaugurale varia de hepate proferens : quod sub moderamine viri admodum Reverendi Joannis Ewing, S.T.P. Universitatis Pennsylvaniensis praefecti necnon, ex curatorum auctoritate perillustrium, et amplissimae facultatis medicae decreto, pro gradu doctoris summisque in medicina honoribus et privilegiis rite et legitime consequendis / eruditorum examini subjicit Thomas Drysdale, de Baltimore ; Societ. Med. Philad. Socius Honorarius ; Societ. Med. American. Soc. Hon ; et censor annuus ; ad diem Maii 19, 1794.

Contributors

Drysdale, Thomas, 1770-1798.
Brown, George, 1755-1822
Dobson, Thomas, 1751-1823
University of Pennsylvania.
National Library of Medicine (U.S.)

Publication/Creation

Philadelphiae : Apud Thomas Dobson, [1794]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/z9a5a58x>

License and attribution

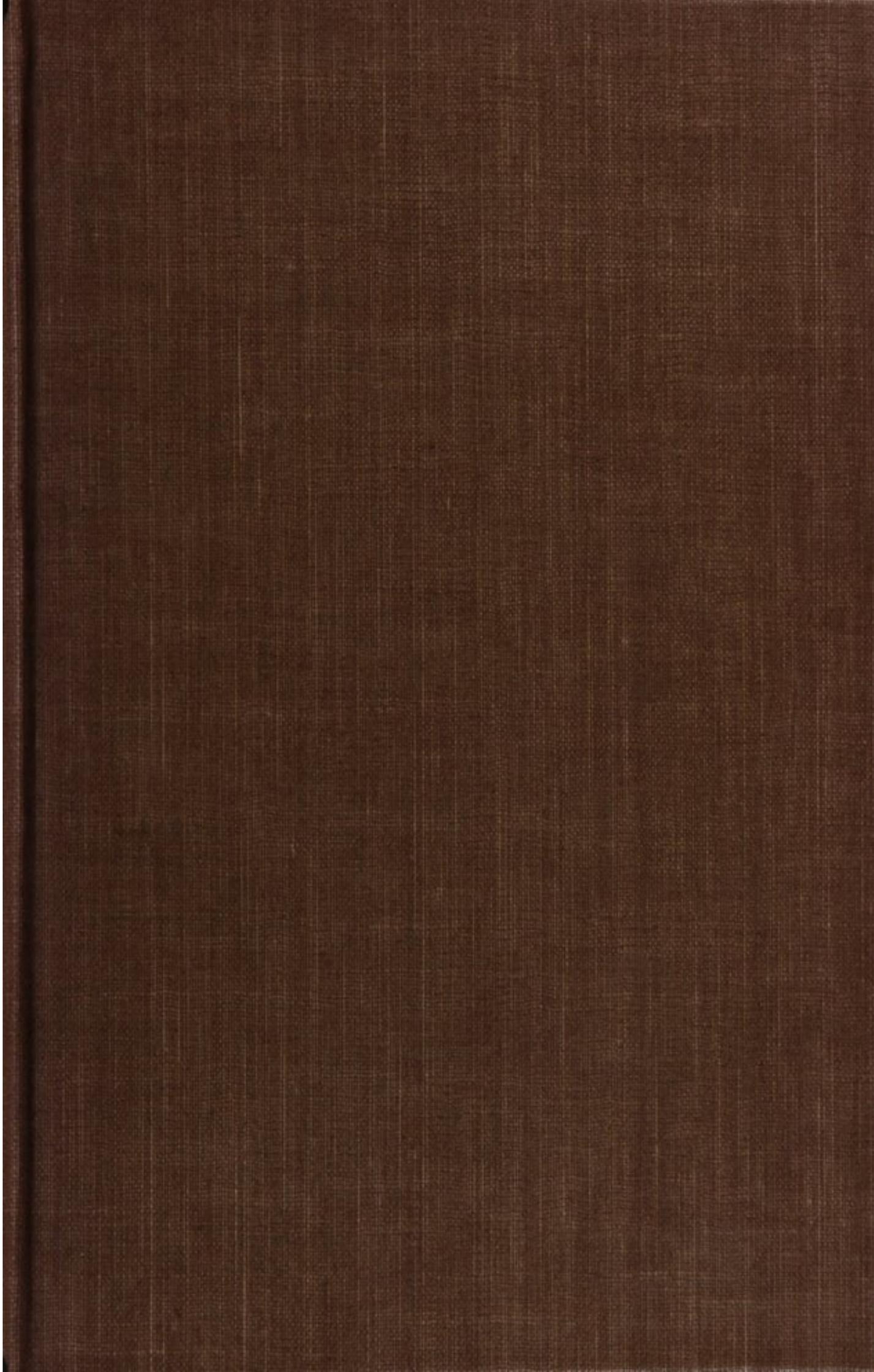
This material has been provided by This material has been provided by the National Library of Medicine (U.S.), through the Medical Heritage Library. The original may be consulted at the National Library of Medicine (U.S.) where the originals may be consulted.

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

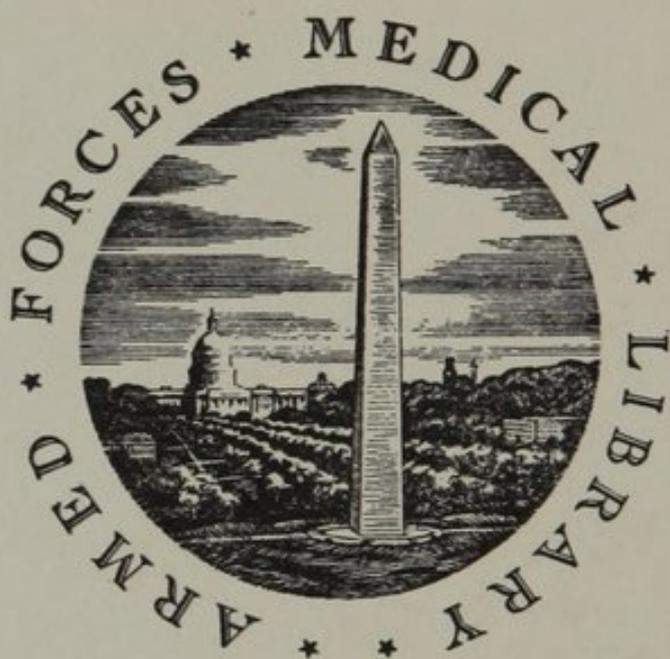
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

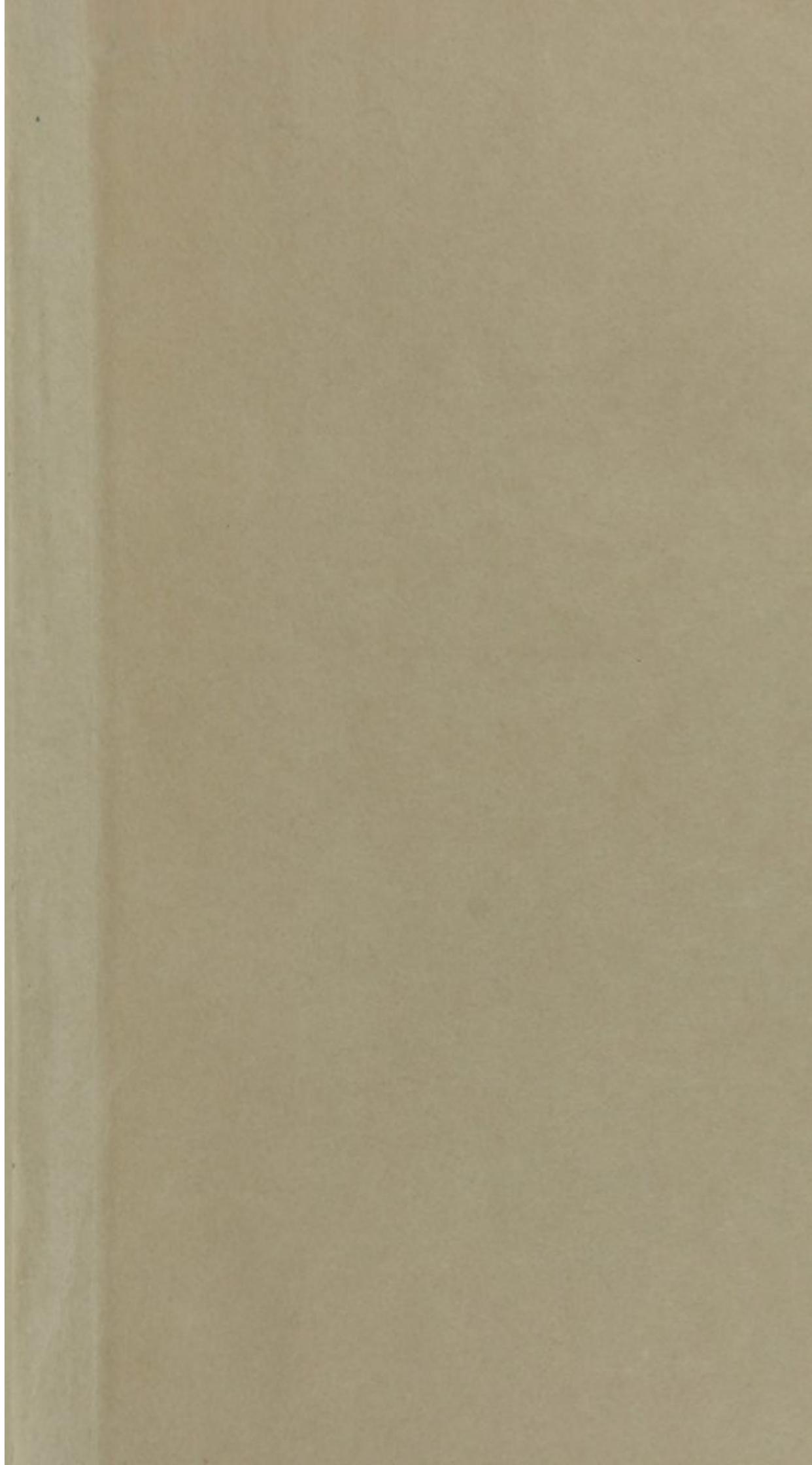
UNITED STATES OF AMERICA

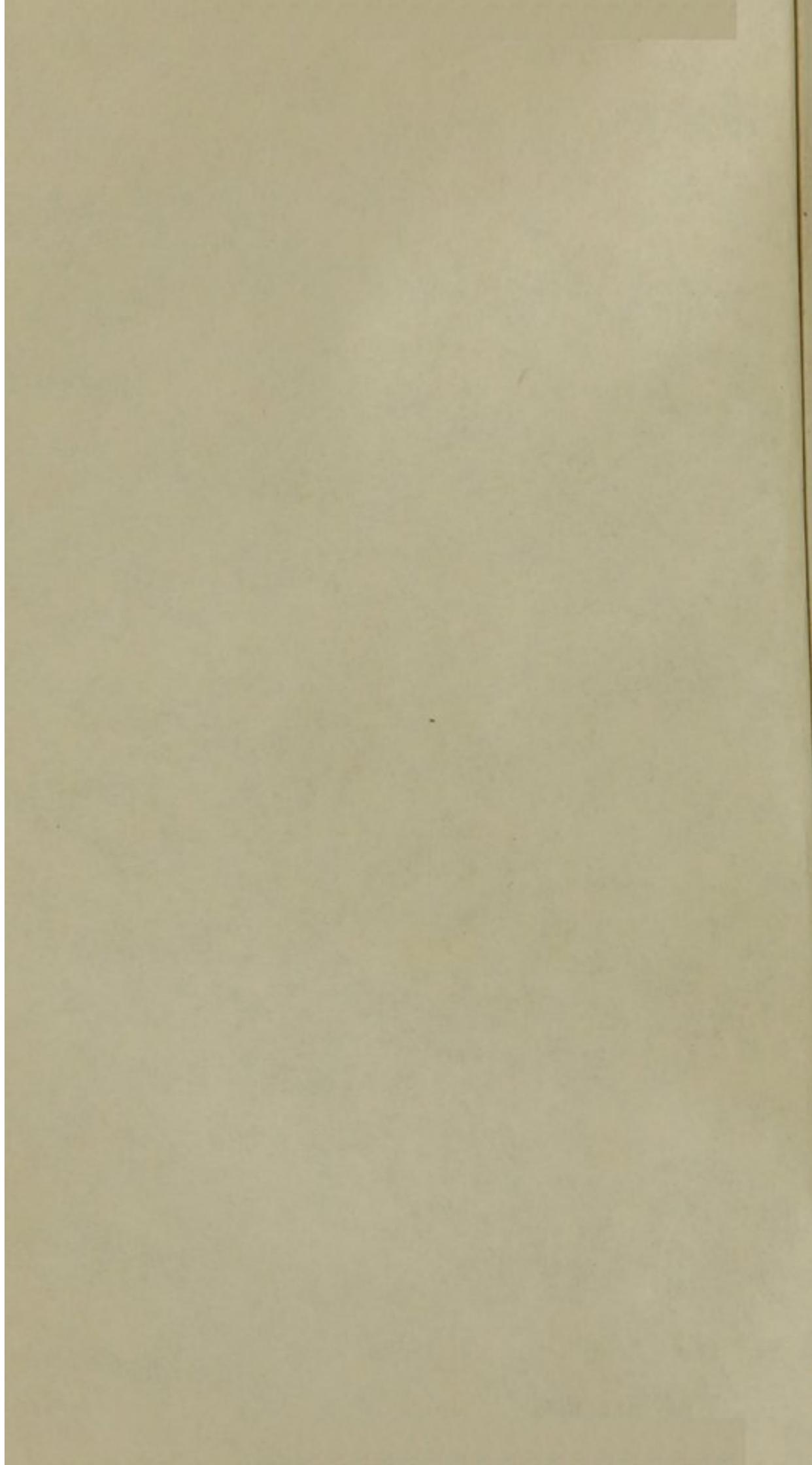

FOUNDED 1836

WASHINGTON, D.C.

B19574

DE

MUNERIBUS QUIBUSDAM

ET

INFLAMMATIONE HEPATIS.

MUNERIBUS QUIBUSDAM

INFLAMMATIONE HEPATIS

Tentamen Medicum Inaugurale
VARIA DE HEPATE
PROFERENS;

QUOD

SUB MODERAMINE VIRI ADMODUM REVERENDI

JOANNIS EWING, S. T. P.

UNIVERSITATIS PENNSYLVANIENSIS PRÆFECTI;

NEC NON,

EX CURATORUM AUCTORITATE PERILLUSTRUM, ET
AMPLISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO,

PRO GRADU DOCTORIS

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS RITE ET
LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUJICIT

THOMAS DRYSDALE,

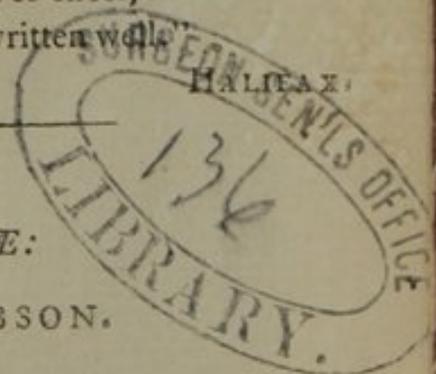
De BALTIMORE;

SOCIET. MED. PHILAD. SOCIUS HONORARIUS; SOCIET. MED.
AMERICAN. SOC. HON; ET CENSOR ANNUUS.

AD DIEM MAII 19, 1794.

“ Let others dictate, who themselves excel,
And censure freely, who have written well.”

PHILADELPHIÆ:
APUD THOMAS DOBSON.

Tentamen Medicinæ Inaugurale

WARRIA DE HERBATA

PROFERENS

CVIVS

PER MONTANUM ALIUMQUE FACULTATEM

SONNENSIS ANNO MDCCCXXXIII

AVTHORIS HONORABILISSIMO P. H. H. H. H.

IN MONTANO PROFERENS

CVIVS

PER MONTANUM ALIUMQUE FACULTATEM

GLORIOSISSIMO P. H. H. H. H.

IN MONTANO PROFERENS

AVTHORIS HONORABILISSIMO P. H. H. H. H.

IN MONTANO PROFERENS

CVIVS

PER MONTANUM ALIUMQUE FACULTATEM

CVIVS

AVTHORIS HONORABILISSIMO P. H. H. H. H.

IN MONTANO PROFERENS

CVIVS

AVTHORIS HONORABILISSIMO P. H. H. H. H.

AVTHORIS HONORABILISSIMO P. H. H. H. H.

AVTHORIS HONORABILISSIMO P. H. H. H. H.

PRÆCEPTORI SUO ET AMICO

GEORGIO BROWN, M. D.

De BALTIMORE,

HANC-CE DISSERTATIUNCULAM DONAT

AUCTOR.

RECTORI ET AMICO

GEORGIO BROWN M.D.

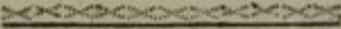
PHYSICIAN

MAR 20 1850

RECTOR

DE HEPATE:

Æc.

“IT is the nature of an *Hypothesis*—ait *Tristram Shandy*—when once a man has conceived it, that it assimilate every thing to itself as proper nourishment; and from the first moment of your begetting it, it grows the stronger by every thing, you see, hear, read, and understand.”—

Hæc observatio, omnibus fragilem Medico pelago commissuris ratem, in memoria residere debet, et alta mente reponi. Illum oportet, qui munere sancto morbos arcendi et depellendi fungitur, a cursu recto incaute eliceri nec theoriæ

B

forma

forma formosa, nec empyrices voce fascinante. Immatura, grata,—qualia imaginatio sola suppeditavisse potuerit, emendare iudicium decet. Tum morbus exile felicitatis filum nihil amplius comminueret, nec stridentem mortis januam late ostenderet. Salutis rorem super alas tolleret Medicina, et cœlestes quatiret dotes in membra hebescentia ægri.

A sæculis primis, cum Pater omnipotens hominem ex pulvere formavit, dolor cum voluptate, et morbus cum salute fuit commistus. Manum tamen formantem naturæ non corripit homo : nunquam enim debet oblivisci—quód—

—“ Partial ill is universal good.”—

Cicindela in tenebris magis lucidé micat.—
Mæsta hyemis forma componitur animatæ veris creationi : et in grata diei noctisque vice, cimmerica mediæ noctis caligo comparatur exhilaranti phœbo.—

In hominis microcosmo, sapientiæ ejusdem vestigia contemplanda. Morale floret malum, ad fascinantem boni moralis figuram, coloribus maximé vivis, depingendam ; deformitas vivit, ad formæ formosioris potentiam demonstrandam ; et ad cœlestes sanitatis delicias adaugendas, morbus—

“ —æquo pulsat pede pauperum tabernas,
Regumque turres.” ————— Hor.—

Hæc contemplatio ad corporis formationem investigandam perduxit. Visum est, porticum quasi labyrinthi ingrediebar; filum autem inveni per omnes ejus flexus deducens. Mens mea tandem in hepatis muneribus versata fuit: hujus visceris maximum momentum admiravi; et cum dolore observationem feci, ut hepar, machinæ animalis instar totius, infortuniis ruinosæ proclivitatis obnoxium esset.—

De muneribus morbisque hepatis quibusdam pauca proferre conabor: ordinem sequentem præscribo;—

- 1.—de bilis formatione:—
- 2.—de hepate, ut corporis superficiiei vicario; cum conclusionibus paucis inde deducendis:—
- 3.—de hepate, ut corpus morbidum succurrente; cum conclusionibus practicis quibusdam:—&
- 4.—de inflammatione hepatis.

S E C T I O P R I M A.

De Bilis formatione.

LIMITES tentaminis-hujus-ce investigationem necessarió contrahunt. Priorum sententias auctorum neque ostentare queam, nec, veras a falsis fecernendo, demerita sua scrutari. Per regionem illimitam perduceret varietas; et in labyrintho irretirent errores. Memoria ergo delineat, et observationibus meis componat, ea quæ ab auctoribus prolata fuerint.

Aliis secretionibus dissimilis, *bilis* a massa sanguinis *venosi* fecernitur. Formationem ejus multum afficiunt regio et tempestas, locus et morbus. Mutationem peculiarem, quam hæc in massa sanguinea inducant, et modum agendi, quo producatur mutatio, vix contemplari possim. Pauca tantum proferram, quæ opiniones quasdam diu admittas opponent, et basim forsitan condent, in quam aliquis utilem posthac construat structuram.

Bilis secretionem insigniter adaugent plagæ tropicæ, æstas et autumnus, loci palustres eorumque morbi. Mirus caloris effectus in hepatis œconomiam diu notatus fuit; ratio verum in tenebris involuta est.

Physiologis persuasum fuit, *inclinationem* massæ sanguinæ ad putrefactionem in corpore vivo occurrere potuisse; et bilem ex particulis putrescentibus compositam esse.

Re ut probabili admissa, hæc necessarió sequitur conclusio:—istam sanguinis portionem, quæ in systemate diutiús remorata fuerit, magis ad putrefactionem tendere, quám portio ista, quæ per pulmones modó circulaverit.

In hanc hypothesim conditur theoria, extra controversiæ aleam non adhuc posita. Experimenta igitur institui, ut merita ejus stabilirem, aut errores in lucem proferrem. Expectationi meæ non respondebat eventus *, et doctrinam loco confirmandi, invalidam omnino reddidit. Supervacaneum esset, omne singulatim recitare experimentum, quippe quia conclusio simplex est et eadem.

Arteriosus sanguis et venosus ab animali eodem detractus, ad fermentationem putridam ineundam,

* Bene dixit BACON illustris——“ monemus, ut nemo animo concidat, aut quasi confundatur, si experimenta quibus incumbat expectationi suæ non respondeant. Etenim quod succedit magis complacet; at quod non succedit sæpenumero non minus informat.” De augm. scient: lib. 5. cap. 2.

expositus fuit. *Ille* gravissimum emisit fætorem; tempore autem eodem, *hic* nullum ingratum habuit odorem. Sanguine ab auricula cordis sinistra, et a vena portarum in cyathos recepto, maxime fœtidus fiebat arteriosus, immuni adhuc omni fætore venoso.

Idem de bile observandum: bilis multó tardiús quám sanguis animalis ejusdem in putrefactionem ruit. Primó sanguis arteriosus, tum venosus, postremó bilis in gradum putridum tendit.

Non difficile perceptu, aortici sanguinem systematis citius ruiturum in putridum fermentationis gradum, quám venosi. Ad promovendam putrefactionem, oportet oxygenis (aut aeris puri) quantitatem esse presentem. Sanguis veró per pulmones circulans, portionem ab aere absorbet oxygenis, inter-circuitum per totum corpus dissipaturi. Sequitur igitur, istam sanguinis portionem, quæ plure oxygenis scatet, in putridam fermentationem citius ruituram: sanguis ergo per systema pulmonale modó transitus citius (cæteris paribus) putrescet.

Jam fatis probatum est, ut sanguis, per *venas portarum* circulans, tendit non magis ad putrefactionem, quám arteriosus: ergo particulæ sanguineæ putrescentes bilem non constituunt.

Ita

Ita ex theoria falsa orti fuerunt errores, qui in medicinæ scientia locum minimé meritum diu tenuissent; ante autem adjurantem veritatis spiritum, tenues ferius ocyus-ve fugituri, ceu fumus, in auras. *

Ut sanguis, inter circuitum ejus, aliquam mutationem subeat, fatis perspicuum videtur. Quæ sit hæc mutatio? et quomodo agat calor imprimis, ad sanguinem reddendum bilis formationi magis accommodatum?

* * * * *

Huc usque processeram, cum hæmorrhagia pulmonum vehementissima feriem experimentorum abruptit, et auctorem feré e medio sustulerat. Morbo mitigante, mihi vix satis temporis fuit sequentes scribendi paginas. Etenim investigatio experimentalis tardé progredit: copia magna quærenda est, et procuranda: multa rejicienda, ut futilia; pauca retinenda, ut utilia.

Multa experimenta institueram, ad sanguinis principia et bilis detegenda: plurima tamen adhuc

* “ Ne sentéz vous, que ce qui est juste, clair, evident, est naturellement respecté de tout la monde; et que des chemeres ne pouvent pas toujours s’attirer la même veneration.” VOLTAIRE.

instituenta.

instituenta. Si tam fausté eveniat, ut sanitate
 denuo stabilita fruar, investigationem redinteg-
 rabo. Mihimet olim persuasum fuit, ut aliquid
 novi, aliquid utilis hæcce dissertatiuncula protu-
 lisset: aliter autem decreverant fata. Bené ceci-
 nit poeta, cujus nomen jam in oblivione immerita
 immersum est——

ἜΓΓΙΕΙΑ πρεσβύσα Μακάρων,
 Μετα σε ναίοιμι
 Το λειπόμενον βιοτᾶς·
 Σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶσι·
 Ἐἴ γάρ τις ἢ πλεῖστε χάρις ἢ τεκνέων,
 Τᾶς εὐδαιμονός τ' ἀνθρώποις
 βασιλίδος ἀρχᾶς, ἢ πάθων,
 Οὐς κρυφιοῖς Ἀφροδίτης ἀκρυσὶν θηρεύομεν·
 Ἢ εἴ τις ἀλλὰ θεοθεν ἀνθρώποις τέρψις,
 Ἢ πόνων ἀμπνοα πέφανται·
 Μετασίῃ μακαρία Ἔγγιια,
 Τέθιλε πάντα, καὶ λάμπει χαρίτων ἑσπ·
 Σέθεν δὲ χωρὶς, εὐδαῖς εὐδαιμόνων πελαί·

SECTIO SECUNDA.

De Hepate ut corporis superficiei vicario; cum conclusionibus paucis inde deducendis.

PAUCA de corporis superficiei præfanda. In æternum fugit dies ille, quum *Hypocratis* sententia—totum exhalare corpus—admirationem auditorum incredulam excitaverit. Nihil amplius postulantur experimenta *Boerhaavii*, *Sanctorii*, *Haller* et *Winslow*, ad rem stabiliendam—fluidum e sano corpore assiduè exhalare. Vera perspirationis natura non adhuc detegitur; sed aliquid noxium e corpore deferre, rationi consentaneum videtur. Fœtor quorundam insignis, a perspiratione pendens, indicat principium in lucem non adhuc prolatum.

Vasa exhalantia impedimento functionis sibi propriæ valde obnoxia sunt. Hoc occurrente, fluidi quantitas permagna, quæ ex corpore eliminata fuisse debet, retenta est et accumulata. Aberratio talis à legibus systematis animalis conducit ad deviationem quandam a cursu naturæ salutari. Sed ab indefesso Institutionum &c. professore* docetur,

C

cetur,

* *Rysh.*

cetur, perspirationis suppressionem in morbi causa non futuram, nisi vero præcessisset debilitas. Etenim “ the system, when the solids are exactly “ toned, will always relieve itself of a sudden accumulation of fluids by means of some natural “ emunctory. Hence the copious discharges from “ the bowels and kidneys, which follow suppressed “ perspiration.” Alterum* audi; “ If the organs of secretion, did not mutually assist and “ labor for each other, a stoppage of perspiration “ could scarcely ever fail of producing a fever or “ some other disease: but happily things are so “ ordered, that for the most part amends are made “ for the deficiency of discharge from the skin, by “ the increase of urine or evacuation by sweat.”

Bilis aucta secretio observatur in autumnno præcipuè, cum aer aut causæ aliæ suas vires iniquas in corpus exercuerint et perspirationem impederint. Quidam, imbre madefacti aut aere humido, nihil incommodi recipiunt, nisi diarrhœam lenem: hepatis intercessione prævertitur febris. Perspiratio impedita, militibus in campos dormientibus, biliosas in dysenteriam sæpe desinentes dejectiones inducit †. Subita tempestatis mutatio æstate

* Macbride.

† Donald Monro.

tate media, superficiei constrictionem faciens, choleram sæpe procreat*.

In intermittentibus, qui suos molestos protrahunt cursus, in menses et annos etiam, arida plerumque observatur cutis et bilis secreta insolitò copiosa. In his morbis sanitas communis nonnunquam parum læsa videretur: signum gravissimum diarrhœa est. Medicamenta, quæ agunt in vasa extrema, et diaphoresin reddunt, morbum compefcunt, leniunt, dimovent; et mediationi hepatis amicæ inducias præbent.

Ab his observationibus oriuntur conclusiones multæ: paucæ sequuntur.

Diarrhœam biliosam sæpe inducit perspirationis suppressio. Ad superficiem determinando, vasorum extremorum circulationem ciendo, exhalationem cuticularem promovendo, amovetur morbus. Hinc indusii usus lanuli comitatur effectu maximè felici. Secretionem bilis nimiam diaphoretica arcent †.

C 2

In

* Chalmers; Pringle, &c.
Mead.

† Chalmers; Huxam;

† In diarrhœa infantum, quam multum profit aer frigidulus?

In intermittente diu protracta, cutis conditio attentionem vindicat. Etenim vasis extremis constrictione immunibus, multa prævertuntur molesta; et sæpissime morbus omnino fugit.

SECTIO TERTIA.

De hepate ut corpus morbidum succurrente; cum conclusionibus practicis quibusdam.

HOC verum ab infortuniis hominum deducitur. Morbi autumnales varii, quibus corpus obnoxium est, occasionem præbent hanc sectionem illustrandi.

In regionibus hisce, causæ *dysenteriam* inducentes, bilis secretionem in primo impetu fere semper adaugent: unde hepar dira ista suffocat signa, quæ, secretionem biliosa diminuta aut cessante, ægrum excruciant. In morbi cursu, cœleste ab anxietate et dolore obtinetur lenimen, evacuatione denuò reddita. Copiosæ biliosæ morbum ad finem ducunt excretiones, cum virium reditu et salutis mox desituræ.

Tertianæ quædam cum diarrhœa potiùs quàm sudore terminant; et moderata bilis evacuatio in his morbis felici semper comitatur effectu*.

Puer,

* Cleghorn.

Puer, annos octo natus, cum tertiana molesta diu angebatur. Biliosa spontè occurrente diarrhœa, omnino fugit intermittens: diarrhœa autem desinente, rediit tertiana. Modum medendi indicavit natura; ideo dosi calomelanos miti in dies adhibita, diarrhœam reduxi et paroxysmorum reditum præverti.

In febre *remittente*, iidem effectus optati bilis evacuationem sequuntur. Cum eventu felici semper occurrit diarrhœa lenis*. Evacuatio nulla naturalis, nisi cholera morbus, subitò remittentem solvit †.

In febre *flava* Occidentali, quæ *Samiel* lethalis instar, ruinam diu latèque disseminavit, multum boni derivatur ab hepatis munere ritè peracto. In anni tempestate ista, in cœlo isto, quæ nimiam formant bilem, morbus imprimis grassatur. Impetum præcedit alvi adstrictio pertinax, et signorum gravat vehementiam. Copiosæ autem bilis evacuationes, si faustè eveniant, ad prosperum sæpe perducunt eventum, morbi violentiam leniendo, et cursus celeritatem arcendo. Multi auctores ‡ celeberrimi hæc vera protulerunt. Melancholia et mæror in paginam patriæ meæ historicam eadem nuper insculpserunt.

Hæ

* Donald Monro.

† Pringle.

‡ Moseley; Lining; Blane, &c.

Hæ res-factæ jam collatæ fatis demonstrant hepatis facultatem morborum multorum violentiam leniendi. Suæ igitur operationes promovendæ, ad sanitatem ab injuria protegendam, et ad auxilium ferendum, quum per halitum noxium dilabatur in lentam ruinam.

In dysenteria sæpe desinit diarrhœa, quæ illi sæpenumero excipit. Evacuationem ex hepate elicendo (aliis consiliis rite perpensis) aut morbi formatio prohibetur, aut signa ejus formatæ leniuntur, et demum ad felicem ducitur morbus eventum.

In remittentibus febribus et intermittentibus, laxantium utilitas medicamentorum permagna est et fatis experta. Signa exasperat bilis accumulatio; symptomata compefcit evacuatio; morbum non raro depellit.

In febrem flavam ingressurus, tellurem consecratam quasi incidere videor. Cum tenebris nebulis que diu involuta fuit; quæ, ante lucem sublustrem ex horizonte modò orientem, tandem fugiunt in auras. Radiis ejus vaccillantibus, meam profero sententiam: cum diffidentia proponitur, quippe quæ opiniones quorundam oppugnat; cum fiducia profertur, quippe quæ aliorum sententiis convenit; Ast——

“ Who shall decide, when doctors disagree?”

Contemplatis regionibus orbis terrarum quas infestat febris flava ; tempestatibus anni, in quibus præcipuè prevalet ; constitutionibus corporis, quas imprimis aggreditur ; et signis, quibus stipari solet—maximum sperandum commodum a purgantium adhibitione.

Similitudo febrem flavam inter et remittentem eòdem tendit. Signorum autem *illius* vehementia major est, et hepatis ignavia adaugetur. Profectò in papaveris cubitum vigilias hostis posuisse videretur, priusquàm impetum faceret. Laxantium copiosiore febris flava postulat adhibitionem. Impetus enim violens ; cursus rapidus. Ad metam istam celeriter tendit, quæ existentiam presentem inter et futuram ponitur.

Hic morbus originem eandem habere videtur ac febris remittens—Eventus idem optatus bilis evacuationem sequitur—In febre tamen flava cathartica plus profunt, quàm in febre remittente. Inter medicos hæc praxis admitti incipit, ista, ceu umbræ fugaces, evanescente theoria, quæ tam diu a ratione extorsit morbi illius notitiam et modum medendi.

Nunc

Nunc demonstrata fuerunt hepatis munera quædam ; profectò nimis breviter—fed in tentamine brevi, qua decet, forma. Observandum tamen, ut spiritus conservantis instar, ab impetu morbi sæpe protegit hepar ; semper morbum arcere et depellere nequeat. Extra ripas suas aliquando diffluat rivulus maximè lentus.

D

SECTION,

SECTIO QUARTA.

De Inflammatione Hepatis.

PAUCA de inflammationis theoria profero. In temperamenta varia divisa fuit constitutio humana ab antiquissimis etiam temporibus. Singulis suæ constant dotes, corpus morbis peculiaribus opportunum reddendi. *Temperamentum-Sanguineum* inflammationi præfertim proclive: hoc “ præ
“ aliis, sanguinis nimie abundantie et vehementi
“ motui, febribus, *morbisque inflammationem ha-*
“ *bentibus*, imprimis obnoxium est *.”

Ætate † ista cum corpus crescere desinat, æquilibrio systemata arteriosa inter et venosa jam occursuro, plure justò tamen sanguinis in arteriis adhuc congesto, corpus inflammationi imprimis proclive. “ Juvenes quòque, partim ob hanc nimiam
“ sanguinis abundantiam, partim ob auctum uni-
“ versi corporis vigorem, gravissimis febribus, et
“ *inflammationibus* obnoxii sunt ‡.”

Frigidarum

* Gregory in Conspect. Med.

† A solito cursu nonnunquam aberrat natura:—Infantem novi paucos menses natum pleuritide gravissima correptum.

‡ Gregory.

Frigidarum regionum incolæ, corpora habentes firmiora, validiora et robustiora quàm calidarum regionum incolæ observantur, “ febris vehementissimis, et *inflammationibus* obnoxii sunt*.” Cum morbis inflammatoriis præsertim comitantur hyems et ver †.

Causis, inflammationem procreantibus, oblatis, morbus incidit. In extremis partis morbidæ arteriis, sedem suam habet inflammatio; unde tam cito oriuntur tensio, dolor, actio inordinata, febris, dies paucos ingravescentes, in salute aut in morte desituri.

Jam fatis prolatum, quòd ad temperamentum, ætatem, regiones orbis terrarum, tempestates anni, inflammationibus imprimis obnoxias; et quòd ad sedem primariam morbi.

Inflammatione hepatica contemplata, aberratio manifesta a cursu communi esse videretur. Sanguinii loco, temperamentum *melancholicum* huic morbo præsertim proclive. Homines temperamenti hujusce “ præ aliis—obstructionibus viscerum abdominis obnoxii †.”

Quòd

* Gregory.

† Sydenham.

‡ Gregory.—*Girdlestone* monet, homines temperamenti *sanguinei* inflammationi hepaticæ magis proclives esse in India Orientali; observatio tamen nostra in hisce plagis maxime differt. *De morb. hepat. Ind. Oriental.*

Quòd ad *ætatem* morbis hepaticis præfertim opportunam quòque differt. *Ætate* media et pro-
 vectiore *, æquilibrio systemata arteriosa inter et
 venosa jam subverso, arteriis densioribus factis, quò
 fit ut plus justò sanguinis in venis congeratur, in-
 flammatione ut corripatur hepar proclive est.
 “ Sic in *abdomine*, et in capite, provecta *ætate*, plu-
 rimus sanguis sæpè congeritur, unde hæmorrhoids
 et *viscerum obstructions* †.”

In regionibus *calidis*——

“ —— sub curru nimium propinqui solis——”

morbi hepatis inflammatorii imprimis observantur.
 Jamjam notatum fuit, in sectione prima, calorem
 mirum in modum hepatem afficere, et inflammatio-
 nis ejus causam præcipuam *remotam* esse videtur ;
 unde in *æstate* et in *autumno* ‡ inflammationes jeci-
 noris ferè semper graffantur.

Inflammationum hepaticarum impetus et cursus
 demonstrant insignem a theoria communi aberrationem.
 Jecinoris inflammatio non rarò ingreditur
 ita

* Dr. *Shovet* de Philadelphia, annos octoginta natus et
 octo, de hepatitide mortuus est.

† *Gregory*.

‡ Res aliquando sese alioquin habet. Jecinoris inflam-
 matio in vere nonnunquam occurrit, ut in homine nuper
 vidi.

ita sensim, ut ingressum ejus non suspicaverit æger ipse ; et profectò post mortem in hepate inventæ fuerunt vomicæ immensæ, etsi nullus morbus hepaticus, homine vivo, presens fuisse videretur.

Ab aliis inflammationibus, quàm valde differt inflammatio jecinoris ! differt non tantum quod ad corporis temperamentum et ætatem impetui ejus obnoxiam, verùm etiam quòd ad regiones et tempestates ingressui ejus imprimis opportunas. Pari ratione differt quòd ad vasa sanguinea, morbi ipsius sedem : alia arterias occupat, altera venas.

Hepar ferè omninò est compago venosa. Systema *Venæ Portarum* maximè ignave est ; idcirco languescit sanguinis circuitus et congestionibus semper est proclivis.

Multis jam prolatis, quæ theoriam inflammationis communem inter et hepaticæ aliquam stabilunt distinctionem, nunc rem ordine dicere progredior.

Jecinoris inflammatio idiopathica est et sympathica : hæc febres intermittentes comitare solet ; quum gravissima sit, curationem vindicat fere eandem ac morbus idiopathicus. Febribus modò nominatis plus solitò ingravescentibus, non rarò grassatur epidemicus

demicus jecinoris affectus cum ictero stipatus; qualis in autumno anni 1792 observatus fuerit.

Inflammatiō jecinoris idiopathica est *acuta* et *chronica*. Morbus *acutus* sequentem symptomatum præbet historiam.

In hypochondrio dextro oritur dolor obtusus, cum sensu ardente insigni comitatus; dolor et ardor ad lobulum hepatis finistrum sæpe extendunt. Ad claviculam et summum humeri dextri, non raro finistri, scandet dolor. In latus finistrum decubitus ægrum plerumque angitur. Positio supina plus quietis præbet. Horror, et postea calor, anxietate magna et aliis pyrexiae signis stipata, dolorem et morbum intendunt. Pulsus fere pleni, duri, validi evadunt: Sitis gravis morbum comitat, et morbo ingravescente adauget. Ægrum invadunt vomitus, sæpe singultus. Respiratio difficilis est, et dolor, imprimis inspirationem inter, intenditur. Tussis sicca ægrotum vexat; nonnunquam dyspnæa. Faciei color pallescit. Per cursum morbi alvus adstricta; idiopathica inflammatione raro cum diarrhœa comitata*.

Hæc

* *Dr. Matthews* inter signa nonnunquam enumerat sternutationem regione epigastrica pressa orientem: hoc symptomatum nunquam vidi.—*Girdlestone* notat gingivas duras.

Hæc præcipua sunt signa inflammationis hepaticæ; ea, quæ morbum magis assiduè comitant, ita colliguntur a Dre. Cullen.—

“ Pyrexia, hypochondrii dextri tensio, et
 “ dolor sæpe pungens, pleuretici instar, sæ-
 “ piùs obtusus; dolor ad claviculam, et sum-
 “ mum humeri dextri *; decubitus in finif-
 “ trum latus difficilis; dyspnæa; tussis sic-
 “ ca; vomitus; singultus †.”

Sæpe incipit morbus cum dolore abdominis vehementissimo, colici instar; quocum nonnunquam alternat †.

Torpor § brachii dextri morbum interdum stipatur: in India Orientali præsertim observatur.

Jamjam notatæ fuerunt temperamentum, ætas, &c. inflammationi jecinoris imprimis obnoxia. Mares multo sæpiùs quàm feminas vexat morbus; quippe quia hæ minùs causis excitantibus exponantur.

Morbus

† *Synop. Method.*

‡ *Wistar.*

§ *Hoffman, Rush, &c.*

* *Inflammatio hepatica acuta*—“ begins its attack as often
 “ with a flux and tenesmus, as with a fixed pain of the
 “ shoulder.” *Girdlstone,*

Morbus ferius ocyus-ve terminationem habet—
sive resolutionem, suppurationem, schirrum, sive
gaugrænam. Morbi violentia, et medendi modus,
terminationis tempus variant.

Finem felicem stipantur diarrhœa biliosa; secun-
dùm *Hyppocratem*, hæmorrhagia naris dextri;
fluxus aliquando a vasis hæmorrhoidalibus aut
uterinis; diaphoresis copiosa. Eruptio eryse-
pelatosa * totum corpus, interdum regionem he-
paticam tantùm † infestans, crisin felicem co-
mitavit.

Plures morbos inflammatorios viscerum thoraci-
corum et abdominalium refert inflammatio hepatis:
maxima autem similitudo est pleuritidem inter et
jecinoris inflammationem. *Diagnosin* sequentem
profero.

In pleuritide dolor intenditur, in latus affectum
cubando; in hepatica inflammatione res sese ha-
bet contrarias. In pleuritide, diaphragmatis ac-
tione et musculorum abdominalium ferè fungitur
respiratio; in morbo altero, musculorum actione
intercof-

* *Van Swieten.*

† Eruptio similis ab usu hydrargyri nonnunquam profluit,
medicina omissa, discessura. *Girdlestone.*

intercostalium, quippe quia diaphragma, in viscus affectum premens, dolorem adauget. In pleuritide, tussis plerumque humida, aliquando cum sanguine commista; in hepatis morbo, plerumque sicca. In illo, facies et oculi rubescunt; in hoc, facies pallet aut flavescit. Pleuritidem raro stipatur vomitus aut singultus; inflammationem jecinis non raro*. In hoc, dolor ad claviculam et summum humeri ferè semper tendit; in illo tamen rarius observatur †. Signa autem maximè pathognomonica sunt—moles hepatis adaucta reperitur, aut dolor sentitur, si in latus dextrum prematur; nec sternuere queat æger, sine difficultate maxima.

Quum morbus occurrat, *causæ* sunt quærendæ: hæ sunt, quæ hepatem morbo proclivem reddunt, et quæ inflammationem excitant.

Causæ prædisponentes variæ sunt; præcipuæ sequuntur. Causa remota maximè insignis calor est sive regionis sive tempestatis anni; epularum lautiorum, et liquorum generosiorum indulgentia nimia; evacuationes solitæ, sive a vasis hæmorrhoida-

E libus

* Regione epigastrica pressa, oritur ad vomendum proclivitas. *Matthews et Clark.*

† Nili mediastinum cum inflammatione afficiatur. *Van-Swieten.*

libus five a fanguinis perdendi confuetudine, extinctæ ; excretiones et fecretiones imminutæ ; ufus potus fpirituofi plus juftò immoderatus ; priores hepaticæ inflammationes ; morbus hujus visceris chronicus* ; calculi et tubercula fchirrofa in jecinore ; vitæ genus fedentarium et otiofum ; ftatus animi hypochondriacus ; hæ omnes morbo viam sternunt.

Systema totum hepaticum debilitant, determinationem fanguinis præternaturalem ad hoc viscus inducendo, accumulationem inferendo, et venas portarum fenfim relaxando.

In caufis remotis inflammationis hepaticæ enumerandis, præcipuas tantùm vel frequentiores attingere poffum. In memoria debet quòque teneri, imprimis difficile effe, veros limites definire caufas prædifponentes inter et excitantes ; quippe quæ modò prædifponens, modò excitaus fit ; et nonnunquam caufa eadem quæ primò prædifponens fuiffet, demum occasionalis evadat.

Caufæ præcipuæ *occafionales* funt——Frigus corpori externo admotum ; fpafmum aut debilitatem

* Inflammatio *chronica*, hebdomadas, menses, annos etiam gravans, in *acutum* fubitò mutatur ab ufu liquorum fpirituoforum nimio.

tatem superficiei corporis inferendo, determinationem sanguinis copiosorem facit ad venarum portarum systema. Efficiendo, ut vasa, jamjam debilitata, plus justò sanguinis recipiant, in aliqua hepatis parte accidit accumulatio, obstructio. Vasorum distentio stimulat, febrem demum excitura, sanguine cor versus vi præternaturali acto.

Frigus internè receptum effectum eundem edit, ob consortium, quod stomachum inter et cutem obtinet, et ob jecinoris ipsius positionem.

Corporis nifus vehementes et subiti * morbum non raro excitaverint: contusiones dextro hypochondrio illatæ, et læsiones cerebri † morbum excitavisse dicuntur.

Causas inter occasionales recenferi solebant animi affectus: ii, qui excitantes nominantur, impetum sanguinis ciendo, morbum procreare possint.

E 2

Depri-

* Homo, inflammatione hepatis chronica afflictus, nifum violentem et subitam faciens, cum morbo acuto correptus fuit. *Vide notam pag. 26.*

† Quomodo agunt cerebri injuriæ? Est-ne, diminuendo cerebri energiam ita necessariam, ut excitatio systematis circulantis justa fervetur; unde sanguis languescat, et accumulatio in regione *venarum portarum* ignavi accidat?

Deprimentes autem, si diu egissent, causas inter prædisponentes potius enumerari debent.

Multum de *causa proxima* hallucinati sunt medici; et adhuc sub iudice lis est. “ Non autem—sumus ii quibus nihil verum esse videatur, sed ii qui omnibus veris falsa quædam ad-juncta esse dicamus, tanta similitudine, ut in iis nulla insit certa judicandi et assentiandi nota *.”

Determinationem sanguinis auctam ad hepatem efficiunt causæ occasionales: hoc viscus tam ignave est et sensu parum præditum, ut congestio magna oriri possit sine anxietate pari. Subito autem impetu in hepatem facto, accumulatio occurrit, obstructio sequitur, et vasis distensis, irritatio febrilem excitat actionem, et dolorem magis minus-ve acutum.

Causa definitur proxima—“ quæ præsens morbum facit, mutata mutat, sublata tollit †.” Præternaturalis igitur sanguinis in hepate congestio, irritationem morbidam faciens, causa proxima jecinis inflammationis esse videtur ‡.

Morbo

* Cicero.

† Gaubius.

‡ Si sententia mea a Culleno et aliis perillustriissimis erraverit, cum diffidentia tamen profertur. Verba summi Bacon audite

Morbo jam formato, cavendum est, ne æger febrilem illam ingrediatur, quæ omnibus semel caldanda est. *Consilia* igitur *medendi* quærenda; ea, quæ mihi utilia videntur, sunt—

A—*Ad signa, quæ gravissima urgent, lenienda:—*

B—*Ad congestionem hepaticam dispellendam, et irritationem morbidam tollendam.*

Ut signa, quæ gravissimè urgent, leniantur, variis remediis uti necesse est.—*Venæsectio*: morbo ineunte, febre jam gravante, et acuto ægrum vexante dolore, sanguinem detrahi oportet. Actionem vasorum compescit, determinationem venis portarum elicit, congestionem et distensionem diminuit. Si non desinat dolor acutus; si non cessant pulsus pleni et duri, iterum celebranda venæsectio; et opus est iterandi usquedum signa sopire cæpissent. Sanguinis quantitas detrahendi variat, secundum morbi vehementiam, ægri ætatem et vires, mores quibus antea assueverat. Plus tamen commodi a venæsectione pendet, “ si ex vena majore,
“ celeri

audite—“ Attamen quemadmodum possit quis in via sua
“ triplici modo progredi: aut cum palpat ipse in tenebris;
“ aut cum alterius manu ducatur, ipse parum videns; aut
“ denique cum vestigia adhibito lumine regat.”

“ celeri fluxu exeat sanguis *.” Cæterum, cum larga et subita sanguinis detractioe opus sit, ægri supina præstat positio, ad deliquium animi præcavendum, quod, si erectus sederet, sequeretur †.

€—Post venæsectionem, si dolor tamen intendere progrediretur, *epispastica* multùm profunt, venæsectione sæpe incassum celebrata, et morbo vehementissimo gravante. Super hypochondrium dextrum applicentur.

Modum agendi epispasticorum in morbis inflammatoriis, tenebræ adhuc circumvolant. Et si sit valde obscura theoria, effectus tamen felices, quos edunt, satis perspicui sunt, et remedia iterare semper perducent †.

γ—Si vomitus § ægrum vexet, unde maxime intendatur dolor, ad *haustum effervescentem* fugiendum est.

δ—Si

* *Van Swieten.*

† *Ibid.*

‡ “ Quin et omnes boni medici ad ea remedia semper confugient, (sive modus quo profint intellectus fuerit necne) quæ certa experientia prodesse comprobaverit.”

Gregory.

§ Hoc signum urgere dicitur, quum ad ventriculum extendat inflammatio.

♂—Si singultus *, signum nonnunquam lethale morbum comitet, adhibenda sunt anodyna aut per orem aut per enemata.

♂—Si dolor maxime vehemens fit, et quietem et somnum depellens, necesse est, anodyna in dosi qua decet, præscribi.

Quæ ad *consilium secundum* multum conferre videntur—sunt—

1. *Cathartica* ;
2. *Diaphoretica*.

Sectione tertia contemplata, multum a *cathartics* sperandum ; sed in jecinoris inflammatione non semper adhiberi possunt ; quippe quæ, si acriora sint, irritationem exasperant, et determinationem ad partes internas adaugent. Cathartica autem mitiora multum possunt : congestionem diminuunt, secretionem bilis eliciendo, et fæcum irritationem opponunt, alvum solutam tenendo. Cavendum est tamen, ne nimis agant ; bonos aliûs remedii †, post

* Occurrere dicitur, cum diaphragma inflammatione afficiatur.

† *Hydrargyrus*.

posthac notandi, effectus oppugnarent, e corpore nimis celeriter vehendo.

Laxantia, quæ præstant, sunt, tinctura aloetica vinosa cum tinctura Huxami conjuncta, et dosibus parvis sumenda; aut pillulæ aloeticæ. Enemata emollientia aliquando utilia sunt.

2. *Diaphoretica* *: Hæc fere omnia excitationem systematis adaugent, et idcirco non adhiberi debent. Ea tantum, quæ effectus suos edunt imprimis in vasa extrema, utilia erunt: quales sunt *hydrargyri* præparationes quædam. Diu notum fuerat, hydrargyrum omnibus medicamentis in morbis hepatis inflammatoriis præstare †. Si cito, et ut deceat, præscribatur, ad mortem rarò tendit morbus, et signa solito gravissima compescuntur: Prævertuntur suppuratio, et diri, qui sequuntur, effectus. Grana singula *hydrargyri* ‡ *muriati mitis* pro dosi, sexta aut octava quaque hora præscripta, donec ad ptyalismum tenditur, morbum perducit ad finem citam et jucundam. Sin autem per intestina evadere tendat medicamentum, opus est

* *Vide Sectionem secundam.*

† *Hamilton*; ——— *Clarke*; in *Med. Comment.* ——— *Girdlestone*; de morb. hepat. &c.

‡ Olim calomelas aut mercurius dulcis.

est, ut pars minima opii dosi quæque (pro re nata) adjungatur.

Plurimum profit frictio mercurialis; præsertim, si intestina ita sensibilia sint, ut usus hydrargyri internus non satis persequi possit. Effectus iidem boni sequuntur, siue per orem, siue per cutem remedium receptum esset; et cum internè sumptum, catharticum fieri proclive est, frictio, me iudice, præstat*. Unguenti mercurialis frictio in femora eventus felicissimos edit. Applicatio hæc sola externa morbum sæpe dimovet†. Hisce rite peractis, cito moveatur diaphoresis generalis copiosa, et nonnunquam imprimis hepaticam‡ circum regionem.

In silentio non sunt prætereunda commoda maxima ab hoc medicamento pendentia in aliis morbis inflammatoriis. In morbo isto diro, pleuritide appellato, ad mortem tam cito, tam sæpe viam sternente, hydrargyrus fere omne discrimen dimovet. Ex analogia, periculum ejus facere fuit persuasum

F præceptori

* Hydrargyrus per orem receptus gingivas cito afficit; priusquam etiam systema totum medicina satis repletum est. Hic modus hydrargyrum administrandi eosdem bonos effectus in hepatem non semper edit, ac frictio per cutem.

Girdlestone.

* *Girdlestone.*

† *Ibid.*

præceptori meo eruditissimo, Georgio Brown,
M. D. de Baltimore. “Nec erravit: nam ex-
“perimentis clare demonstravit pleuritidem sine
“periculo, usu hydrargyri, fere semper curari
“posse*” Hydrargyrus muriatus mitis exhibi-
bitur, “per primum et secundum diem persæpius-
“que ad finem tertii vel quarti, donec diaphoresis
“moveatur †.”

“Venæsectio celebretur, et postea empl. episp.
“applicatur, tum hydrargyrus detur. Hoc modo
“fere sudationem absque calore aut ictibus arte-
“riarum auctis promovet. Proculdubio omnium
“medicamentorum hoc in malo felicissimum est*.”

Quomodo in his morbis agit hydrargyrus? Me-
dicamentum stimulans appellatur, et adhibitionem
ejus inflammationibus theoria idcirco recusat. Sa-
tis autem superque perspicuum est, ut diaphoreti-
cum agere hydrargyrum, potius quam ut stimu-
lantem; et effectus ejus magis durabiles esse quàm
ulliùs diaphoretici.

In vasa extrema imprimis agit, ut affectus ejus
in glandularum inflammationibus, et in cutem cla-
re

* *Cumming Tentamen Inaugurale de pleuritide.*

† *Ibid.*

† *Cumming.*

re demonstrant; nec vasa magna excitantur pariratione. In inflammationibus verum in vasis extremis circulatio languescit, sive spasmò sive debilitate affectis. Hæc in causa partim sunt, cur ad partes internas repelluntur fluida, congestiones formantia, et formatas exasperantia: hydrargyrus, actionem vasorum extremorum ciendo, ad superficiem sanguinis determinationem reddendo, congestionem dispellit, et irritationem inde pendentem tollit.

In inflammatione hepatica curanda, plurima leviora, magni autem momenti, attentionem medici vindicare oportet. Regimen antiphlogisticum sedulò observandum est* ; sub finem morbi vires sustentandæ; diarrhœa, si res ita sese habeat, lenienda, compescenda, sensim dimovenda; sin autem alvus adstricta sit, laxantia præscribenda: &c.

Morbo abeunte, dolor hepatis non raro revertit †. Alvum modicè solutam tenere sufficiat; et usu hydrargyri moderato externo et interno, signa vexantia fugiunt; et demum omnino evanescent.

F 2

De

* Acidum vitriolicum morbi vehementiam interdum adauget. Acida omnia evitanda, dum hydrargyrus exhibetur. *Girdlestone,*

† Inflammatio acuta in chronica sæpe definit; ideoque mendendi modum postulat posthac notandum.

DE INFLAMMATIONE CHRONICA, pauca nunc proferenda.

Jam observatum est, hepatem viscus esse tam ignave, et sensu parum præditum, ut in vasis suis sæpe congeritur sine dolore aut anxietate comitante. Ideo inflammationis hepaticæ causis *remotis* diu et tardè agentibus, vires, quos edunt, ab ægro non deteguntur, donec tam latè progressus est morbus, ut curatio vix speranda. Vomica invenit scalpella anatomica, etsi ante mortem, nullus morbus præsens fuisse videretur.

Morbus præsens suspicatur, quum sensum plenitudinis et gravitatis æger habeat in latere dextro, et nonnunquam in regione epigastrica. Quum in has partes premendo, durities jecinoris sentitur et dolor excitatur—quum decubitus in latus dextrum difficilis—quum faciei et labiorum pallefcens comitat color, morbus suspicandus est.

Remedia præcipua sunt hydrargyri præparaciones olim memoratæ; aut externè admoveri possunt—aut internè exhiberi—aut simul conjungi. Satis adhibetur hydrargyri, cum ad ptyalissimum proclivitas observetur: aliquando autem iterare remedium fas est.

Fines

Fines varios inflammationis—suppurationem—
 fchirrhum—gangrænam—non perfequi poffum;
 ultra limites præfcriptos jamjam erravi. Multa
 ego omifi, qualia in auctore omni invenienda funt.

Jam metam optatam curfu contingere videor;
 multa tamen adhuc ferenda; multa adhuc facien-
 da: Ille enim, qui in Medicinæ fcientia verfatur,
 videt femperque videbit——

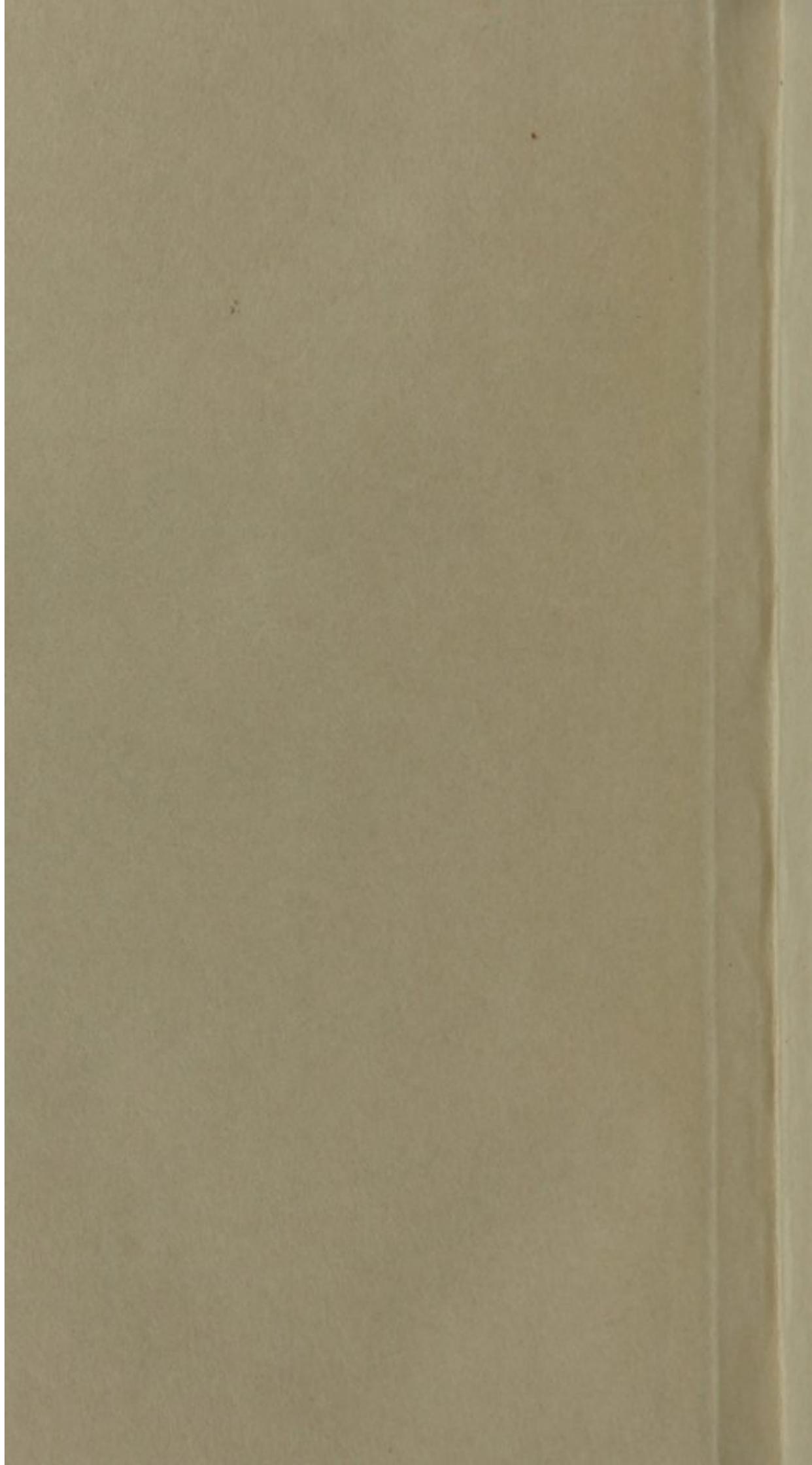
“ Hills peep o'er hills and Alps on Alps arife.”

In hac differtatiuncula fi quid fit attentione me-
 rens, in memoriis tuis, viri celeberrimi! *Horatii*
 verba refidere licet;——

———“ non ego———

“ Offendar maculis, quas aut incuria fudit,

“ Aut humana parum cavit natura.”

Med. Hist.

WZ

270

D811b

1794

c.1

ARMY
MEDICAL LIBRARY